

✧ Texty na tento týden – Dt 32,5–47; Gn 49:8–12; Iz 53:3–7; 1K 15:3–5.51–55; Ř 12:2

✧ Základní verš

„Prozíraví budou zářit jako záře oblohy, a ti, kteří mnohým dopomáhají k spravedlnosti, jako hvězdy, navěky a navěky.“ (Ž 119:105)

Bible je jedinečná kniha. V průběhu více než patnácti století ji postupně psalo více než čtyřicet autorů na třech kontinentech (Asie, Afrika a Evropa). Neexistuje žádná podobná kniha. A není se čemu divit, vždyť je Božím slovem.

Do dnešních dnů se zachovalo více než 24 000 novozákonních rukopisů, které pocházejí z prvních čtyř století po Kristu. Z Platónova díla se zachovalo sedm rukopisů, z Herodotova osm a z Homérovy Iliady o něco více – 263. Existuje tedy velmi silný důkaz, který potvrzuje ucelenost a neporušenost textu Nového zákona.

Bible byla patrně první překládanou knihou, první knihou, která vyšla v tištěné podobě na západě, a zároveň první knihou rozšiřovanou po celém světě v tolika různých jazycích, že dnes si ji může ve své rodné řeči přečíst devadesát pět procent světové populace.

Bible je jedinečná i svým obsahem a poselstvím, které se zaměřuje na Boží vykupitelské činy v průběhu dějin. Historické zprávy jsou protkány prorocstvími, které předpovídají budoucí Boží plány a příchod jeho království. Bible je živé Boží slovo, protože tentýž Boží Duch, který inspiroval vznik Písma (2Tm 3,16.17) je zaslíbený věřícím i dnes, aby nás „vedl do veškeré pravdy“, když studujeme slovo (J 14,16.17; 15,26; 16,13).

✧ Týden ve zkratce:

- Živé Boží slovo
- Kdo a kdy napsal Písmo?
- Bible jako prorocká kniha
- Bible jako kniha naděje
- Proměňující moc Písma
- Podněty k zamyšlení

NE 29. března – Živé Boží slovo

Dt 32:45-47 „⁴⁵Když Mojžíš domluvil k celému Izraeli všechna tato slova, ⁴⁶řekl jim: „Upněte své srdce ke všem slovům, která vám dnes dosvědčuji. Příkázete svým synům, aby bedlivě dodržovali všechna slova tohoto zákona. ⁴⁷Pro vás není to slovo prázdné, ono je váš život. Pro toto slovo budete dlouho žít v zemi, do níž přejdete přes Jordán, abyste ji osadili.““

J 1:14 „A Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi. Spatřili jsme jeho slávu, slávu, jakou má od Otce jednorozený Syn, plný milosti a pravdy.“

J 14:6 „Ježíš mu odpověděl: „Já jsem ta cesta, pravda i život. Nikdo nepřichází k Otci než skrze mne.““

Dt 31:30 „Nato Mojžíš vyhlásil před celým shromážděním Izraele slova této písně až do konce.“

Dt 32:1-43 „¹Naslouchejte, nebesa, budu mluvit, poslouchej, země, řeči mých úst. ²At' kane jako déšť mé naučení, nechť se snáší má řeč jako rosa, jako prška na mladou trávu, jako vláhé krupěje na bylinu. ³Hlásám Hospodinovo jméno, přiznejte velikost našemu Bohu! ⁴On je Skála. Jeho dílo je dokonalé, na všech jeho cestách je právo. Bůh je věrný a bez podlosti, je spravedlivý a přímý. ⁵Pokolení pokřivené a potměšilé do zkázy se vrhlo. Pro svá poskvrnění přestalo být jeho syny. ⁶Takto odplácíte Hospodinu, lide zbloudilý a nemoudrý? Cožpak není on tvůj Otec? Vždyť mu patříš. On tě učinil a zpevnil. ⁷Rozpomeň se na dávné dny, snaž se porozumět létům zaslých pokolení, vyptávej se svého otce, on ti poví, svých starců, oni ti řeknou: ⁸Když Nejvyšší přiděloval pronárodům dědictví, když rozsazoval lidské syny, stanovil hranice kdejakého lidu podle počtu synů Izraele. ⁹Hospodinovým podílem je jeho lid, vyměřeným dílem jeho dědictví je Jákob. ¹⁰Našel ho v zemi divokých pouští, v pustotě kvílících pustin, zahrnul ho svou péčí, chránil ho jako zřetelnici oka.

¹¹Jako bdí orel nad svým hnízdem a nad svými mláďaty se vznáší, svá křídla rozprostírá, své mládě bere a na své peruti je nosí, ¹²tak Hospodin sám ho vedl, žádný cizí bůh s ním nebyl. ¹³Dovolil mu jezdit po posvátných návrších země, aby jedl, čím oplývá pole, kojil ho medem ze skaliska, olejem z křemene skály. ¹⁴Smetanou krav a mlékem ovcí spolu s tukem jehňat a beranů bášanského plemene i kozlů; sytil ho bělí pšeničného zrna. Pil jsi i ohnivě víno, krev hroznů. ¹⁵Ješurún ztučněl a zbujněl, ztučněl jsi, obrostl tukem a ztloustl. Bohem, který ho učinil, opovrhl, potupil Skálu své spásy. ¹⁶Bohy cizími ho popouzel k žárlivosti, ohavnými modlami ho uráželi. ¹⁷Obětovali bėsům, a ne Bohu, božstvům, jež ani neznali, těm novým, nedávno povstalým, před nimiž se vaši otcové nechvěli hrůzou. ¹⁸Opomněl jsi Skálu, která tě zplodila, zapomněls na Boha, který tě v bolestech zrodil. ¹⁹Hospodin to viděl. Odvrhl je, uražen skutky svých synů a dcer. ²⁰Řekl: „Skrýji před nimi svou tvář, uvidím, jaký vezmou konec. Je to proradné pokolení, synové bez věrnosti. ²¹Popouzel mě lžibohem k žárlivosti, svými přeludy mě uráželi; já je popudím lžilidem, pobloudilým pronárodem jim urážky splatím. ²²Mým hněvem se vznítíl oheň, až do nejhlubšího podsvětí šlehá, pohltí zemi i to, co se z ní těží, sežehne základy hor. ²³Samé zlo na ně shrnu, vystřílím na ně své šípy. ²⁴Budou vysíláni hladem, straveni nákazou, přehořkou morovou ranou. Vydám je zubům šelem a jedovatým plazům v prachu. ²⁵Venku jim připraví sirobu meč, v komnatách zachvátí strach jinocha i pannu, kojence i muže šedivého. ²⁶Řekl bych: Rozpráším je, vyhladím jejich památku mezi lidmi. ²⁷Ale obávám se urážek nepřítelů a že to jejich protivníci nepochopí, že řeknou: „Vynýšila se naše vlastní ruka; Hospodin nic takového nevykoná.“ ²⁸Je to pronárod, jenž ztratil soudnost, nejsou schopni porozumět. ²⁹Kdyby byli moudří, jednali by prozíravě, pocho-pili by, jak skončí. ³⁰Jak to, že jeden zažene tisíc a dva zaženou na útěk deset tisíc! Ne-li proto, že je prodala jejich Skála, že je Hospodin vydal v plen? ³¹Jejich skála není jako Skála naše, to mohou posoudit i naši nepřátelé. ³²Jejich réva je z révy sodomské, z vinic Gomory, jejich hrozny, hrozny jedovaté, mají trpká zrnka. ³³Jejich víno, jedovina dračí, krutý zmijí jed.“ ³⁴„Což to není uschováno u mne, zapečetěno v mých pokladnicích? ³⁵Má je pomsta i odplata, přijde včas a jejich noha zakolísá, den jejich béd se blíží, řítí se na ně, co je jim uchystáno.“ ³⁶Hospodin svůj lid obhájí, bude mít se svými služebníky soucit, až uzří, že ubývá sil, že je konec se zajatým i se zanechaným. ³⁷Tu řekne: „Kdepak jsou jejich bohové, skála, k níž se přivinuli? ³⁸Ti, kteří jídali tuk jejich obětí, popíjeli víno jejich úliteb? Ať povstanou a pomohou vám, ať jsou vám skryš! ³⁹Nyní hleďte, jsem jedině já, jiný bůh vedle mne není, já usmrcuji i obživuji, zdeptal jsem, a zase zhojím, není, kdo by vytrhl z mé ruky. ⁴⁰Pozvedám ruku k nebi a pravím: Já jsem živ navěky! ⁴¹Nabrousím-li svůj blýskavý meč, chopí-li se moje ruka soudu, vykonám nad svými protivníky pomstu, odplatím těm, kdo mě nenávidí. ⁴²Opojím své šípy krví – můj meč bude požírat maso –, krví skolených a zajatých, hlavou nepřítelů s vlajícími vlasy.“ ⁴³Pronárody, zaplesejte s jeho lidem, vždyť on pomstí krev svých služebníků, vykoná nad svými protivníky pomstu a svou zemi, svůj lid, zproští viny.“

Zj 14:12 „Zde se ukáže vytrvalost svatých, kteří zachovávají Boží přikázání a věrnost Ježíši.“

J 14:1-3 „¹Vaše srdce ať se nechvěje úzkostí! Věřte v Boha, věřte i ve mne. ²V domě mého Otce je mnoho příbytků; kdyby tomu tak nebylo, řekl bych vám to. Jdu, abych vám připravil místo. ³A odejdu-li, abych vám připravil místo, opět přijdu a vezmu vás k sobě, abyste i vy byli, kde jsem já.“

J 1:1-5.14 „¹Na počátku bylo Slovo, to Slovo bylo u Boha, to Slovo bylo Bůh. ²To bylo na počátku u Boha. ³Všechno povstalo skrze ně a bez něho nepovstalo nic, co jest. ⁴V něm byl život a život byl světlo lidí. ⁵To světlo ve tmě svítí a tma je nepohltila. ... ¹⁴A Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi. Spatřili jsme jeho slávu, slávu, jakou má od Otce jednoroz-ený Syn, plný milosti a pravdy.“

PO 30. března – Kdo a kdy napsal Písmo?

Ex 2:10 „Když dítě odrostlo, přivedla je k faraónově dceři a ona je přijala za syna. Pojmenovala ho Mojžíš...“

Am 7:14 „Ámos Amasjášovi odpověděl: „Nebyl jsem prorok ani prorocký žák, zabýval jsem se dobyt看m a sykomorami.““

Jr 1:1.6 „¹Slova Jeremjáše, syna Chilkijášova, z kněží v Anatótu v zemi Benjamínově. ... ⁶„Ach, Panov-níku Hospodine, nevím, jak bych mluvil. Jsem přece chlapec.““

Da 6:3.4 „³Nad [satrapy] byli tři říšští vládcové, z nichž jedním byl Daniel... ⁴Král ho zamýšlel ustanovit nad celým královstvím.“

Mt 9:9 „Když šel Ježíš odtud dál, viděl v celnici sedět člověka jménem Matouš a řekl mu: „Pojď za mnou! On vstal a šel za ním.“

PÁ 3. dubna – Podněty k zamyšlení

Přečti si 37. kapitolu „Naše jediná jistota“ z knihy Velké drama věků (GC 593–602; VDV 385–390) a 73. kapitolu „Nebojte se!“ z knihy Touha věků (DA 662–680; TV 424–436).

„Bůh ve svém slovu poskytuje lidem vědomosti potřebné ke spasení. Písmo svaté je proto třeba přijímat jako autoritativní, neomylné zjevení Boží vůle. Má být kritériem charakteru, má zjevovat věrouku a má být zkušebním kamenem naší zkušenosti.“ (GC 9; VDV 10)

Mnoho lidí zemřelo pro obhajobu Božího slova a pro věrnost Písmu. Jedním z takových lidí byl Rowland Taylor, teolog a anglický protestantský duchovní, který navzdory nařízením odmítal sloužit katolickou mši ve své farnosti v Haddleigh během vlády Marie I. (nazývané též Katolická nebo i Krvavá). Když ho vyobcovali z církve a pohrdali jím za jeho lpění na Písmu, odvolal se k biskupovi ve Winchesteru, který sloužil jako nejvyšší státní úředník. Ten ho však uvrhl do vězení a nakonec poslal na smrt upálením. Před svou smrtí v roce 1555 Taylor řekl: „Dobří lidé! Neučil jsem vás nic jiného, jen Boží svaté slovo a to, co jsem se dozvěděl z Bohem požehnané knihy, svaté Bible. Dnes tu stojím, abych to zpečetil svou krví.“ (Foxe, John. The New Foxe's Book of Martyrs, New Jersey: Bridge-Logos Publishers, 1997, str. 193) Rowlanda Taylora bylo slyšet, jak si v plamenech opakuje slova Žalmu 51.

Otázky k rozhovoru

1. Jakým způsobem potvrzují prorockví Boží původ Bible? Jak mohou naplněná prorockví posilovat naši víru?

2. V souvislosti s aplikační otázkou z části na úterý uvažujte, proč jsou důkazy o Ježíši jako Mesiáši tak silné?

3. Ježíš a apoštolové neochvějně věřili v pravdivost a Boží autoritu Písma. Samotný Ježíš například opakovaně odkazoval na texty Písma a zdůrazňoval, že se (často v souvislosti s odkazem na sebe) Písma musí „naplnit“. (Viz například Mt 26,54.56; Mk 14,49; L 4,21; J 13,18 a 17,12.) Jestliže Ježíš přistupoval k Písmu (v jeho případě k Starému zákonu) s takovou vážností, jako bychom měli přistupovat k Písmu my? Proč?

Mt 26:54.56 „⁵⁴Ale jak by se potom splnila Písma, že to tak musí být?“ ⁵⁵V té hodině řekl Ježíš zástupům: „Vyšli jste na mne jako na povstalec s meči a holemi, abyste mě zajali. Denně jsem sedával v chrámě a učil, a nezmocnili jste se mne.“

⁵⁶Toto všechno se však stalo, aby se splnilo, co napsali proroci.“ A tu ho všichni učedníci opustili a utekli.“

Mk 14:49 „Denně jsem učil u vás v chrámě a nezmocnili jste se mne. Ale je třeba, aby se naplnila Písma!““

L 4:21 „Promluvil k nim: „Dnes se splnilo toto Písmo, které jste právě slyšeli.““

J 13:18 „Nemluví o vás všech. Já vím, které jsem vyvolil. Ale má se naplnit slovo Písma: „Ten, který se mnou jí chléb, zvedl proti mně patu.““

J 17:12 „Dokud jsem byl s nimi, zachovával jsem je v tvém jménu, které jsi mi dal; ochránil jsem je, takže žádný z nich nezahynul, kromě toho, který byl zavržen, aby se naplnilo Písmo.““

Fp 3:5.6 „⁵[Byl jsem] obřezán osmého dne, z rodu izraelského, z pokolení Benjamínova, Hebrej z Hebrejů; jde-li o zákon – farizeus; ⁶jde-li o horlivost – pronásledovatel církve; jde-li o spravedlnost podle zákona, byl jsem bez úhony.““

Joz 10:13 „A slunce zmlklo a měsíc stál, dokud lid nevykonal pomstu nad svými nepřáteli. To je zapsáno, jak známo, v Knize Přímého. Slunce stálo v polovině nebes a nespíchalo k západu po celý den.“

L 1:1-4 „¹I když se již mnozí pokusili sepsat vypravování o událostech, které se mezi námi naplnily, ²jak nám je předali ti, kteří byli od počátku očitými svědky a služebníky slova, ³rozhodl jsem se také já, když jsem vše znovu důkladně prošel, že ti to v pravém sledu vypíši, vznešený Theofile, ⁴abys poznal hodnověrnost toho, v čem jsi byl vyučován.“

2Tm 3:16 „Veškeré Písmo pochází z Božího Ducha a je dobré k učení, k usvědčování, k nápravě, k výchově ve spravedlnosti.“

ÚT 31. března – Bible jako prorocká kniha

Am 3:7 „Ovšem, Panovník Hospodin nečiní nic, aniž by zjevil své tajemství prorokům, svým služebníkům.“

Gn 49:8-12 „⁸Tobě, Judo, tobě vzdají čest tví bratři. Na šíji nepřátel dopadne tvá ruka; synové tvého otce se ti budou klanět. ⁹Mládě lví je Juda. S úlovkem, můj synu, vystoupil jsi vzhůru. Stočil se a odpočíval jako lev, jak lvice. Kdo ho donutí, aby povstal? ¹⁰Juda nikdy nebude zbaven žezla ani palcátu, jenž u nohou mu leží, dokud nepřijde ten, který z něho vzejde; toho budou poslouchat lidská pokolení. ¹¹Své oslátko si přivádě k vinné révě, mládě své oslice k révovi. Oděv svůj vypere ve víně, háv knížecí v krvi hroznů. ¹²Oči bude mít tmavší než víno, zuby bělejší než mléko.“

Ž 22:13-19 „¹³Množství byků mě kruhem svírá, bášanští tuři mě obstopili. ¹⁴Rozevírají na mě tlamu jak řvoucí lev, když trhá kořist. ¹⁵Rozlévám se jako voda, všechny kosti se mi uvolňují, jako vosk je mé srdce, rozplynulo se v mém nitru. ¹⁶Jako střep vyschla má síla, jazyk mi přisedl k patru. Vrháš mě do prachu smrti! ¹⁷Smečka psů mě kruhem svírá, zlovlná tlupa mě obkličuje; sárou se jako lev na mé ruce a nohy, ¹⁸mohu si spočítat všechny své kosti. Pasou se na mně svým zrakem. ¹⁹Dělí se o mé roucho, losují o můj oděv.“

Iz 53:3-7 „²Vyrostl před ním jako proutek, jak oddenek z vyprahlé země, neměl vzhled ani důstojnost. Viděli jsme ho, ale byl tak nevzhledný, že jsme po něm nedychtili. ³Byl v opovržení, kdekdo se ho zřekl, muž plný bolestí, zkoušený nemocemi, jako ten, před nímž si člověk zakryje tvář, tak opovržený, že jsme si ho nevážili. ⁴Byly to však naše nemoci, jež nesl, naše bolesti na sebe vzal, ale domnívali jsme se, že je raněn, ubit od Boha a pokořen. ⁵Jenže on byl proklán pro naši nevěrnost, zmučen pro naši nepravost. Trestání snášel pro náš pokoj, jeho jizvami jsme uzdraveni. ⁶Všichni jsme bloudili jako ovce, každý z nás se dal svou cestou, jej však Hospodin postihl pro nepravost nás všech. ⁷Byl trápen a pokořil se, ústa neotevřel; jako beránek vedený na porážku, jako ovce před střihači zůstal němý, ústa neotevřel.“

Da 9:24-27 „²⁴Sedmdesát týdnů let je stanoveno tvému lidu a tvému svatému městu, než bude skoncováno s nevěrností, než budou zapečetěny hříchy, než dojde k zproštění viny, k uvedení věčné spravedlnosti, k zapečetění vidění a prorockví, k pomazání svatyně svatých. ²⁵Věz a pochop! Od vyjití slova o navrácení a vybudování Jeruzaléma až k pomazání vévodovi uplyne sedm týdnů. Za šedesát dva týdny bude opět vybudováno prostranství a příkop. Ale budou to svízelné doby. ²⁶Po uplynutí šedesáti dvou týdnů bude pomazaný zahlazen a nebude již . Město a svatyně uvrhne do zkázy lid vévody, který přijde. Sám skončí v povodni, ale až do konce bude válka. Je rozhodnuto o pustošení. ²⁷Vnutí svou smlouvu mnohým v jednom týdnu a v polovině toho týdne zastaví obětní hod i obětí přídatnou. Hle, pustošitel na křídlech ohryzné modly, než se naplní čas a na pustošitele bude vyhlášeno rozhodnutí.“

Mi 5:1 „A ty, Betléme efrafský, ačkoli jsi nejmenší mezi judskými rody, z tebe mi vzejde ten, jenž bude vládcem v Izraeli, jehož původ je odpradávná, ode dnů věčných.“

Mal 3:1 „Hle, posílám svého posla, aby připravil přede mnou cestu. I vstoupí nenadále do svého chrámu Pán, kterého hledáte, posel smlouvy, po němž toužíte. Opravdu přijde, praví Hospodin zástupů.“

Za 9:9 „Rozjásěj se, sijónská dcero, dcero jeruzalémská, propukni v hlahol! Hle, přichází k tobě tvůj král, spravedlivý a zachráněný, pokořený, jede na oslu, na oslátku, osličím mláděti.“

L 9:21.22 „²¹On jim však důrazně přikázal, aby to nikomu neřekli, a pravil jim: ²²„Syn člověka musí mnoho trpět, být zavržen od starších, velekněží a zákoníků, být zabit a třetího dne vzkříšen.““

Mt 17:22.23 „²²Když byli spolu v Galileji, řekl jim Ježíš: „Syn člověka bude vydán do rukou lidí; ²³zabijí ho, a třetí den bude vzkříšen.“ Velice se zarmoutili.“

Mt 24:12 „¹Když Ježíš vyšel z chrámu a odcházel odtud, přistoupili k němu učedníci a ukazovali mu na chrámové stavby. ²On však jim řekl: „Vidíte toto všechno? Amen, pravím vám, že tu nezůstane kámen na kameni, všechno bude rozmetáno.““

J 14:1-3 „¹Vaše srdce at' se nechvěje úzkostí! Věřte v Boha, věřte i ve mne. ²V domě mého Otce je mnoho příbytků; kdyby tomu tak nebylo, řekl bych vám to. Jdu, abych vám připravil místo. ³A odejdu-li, abych vám připravil místo, opět přijdu a vezmu vás k sobě, abyste i vy byli, kde jsem já.“

ST 1. dubna – Bible jako kniha naděje

1K 15:3-5 „³Odevzdal jsem vám především, co jsem sám přijal, že Kristus zemřel za naše hříchy podle Písem ⁴a byl pohřben; byl vzkříšen třetího dne podle Písem, ⁵ukázal se Petrovi, potom Dvanácti.“

Ř 8:11 „Jestliže ve vás přebývá Duch toho, který Ježíše vzkřísil z mrtvých, pak ten, kdo vzkřísil z mrtvých Krista Ježíše, obživí i vaše smrtelná těla Duchem, který ve vás přebývá.“

1K 15:51-55 „⁵¹Hle, odhalím vám tajemství: Ne všichni zemřeme, ale všichni budeme proměněni, ⁵²naráz, v okamžiku, až se naposled ozve polnice. Až zazní, mrtví budou vzkříšeni k nepomíjitelnosti a my živi proměněni. ⁵³Pomíjitelné tělo musí totiž obléci nepomíjitelnost a smrtelné nesmrtelnost. ⁵⁴A když pomíjitelné obleče nepomíjitelnost a smrtelné nesmrtelnost, pak se naplní, co je psáno: „Smrt je pohlcena, Bůh zvítězil! ⁵⁵Kde je, smrti, tvé vítězství? Kde je, smrti, tvá zbraň?““

1Te 4:14 „Věříme-li, že Ježíš zemřel a vstal z mrtvých, pak také víme, že Bůh ty, kdo zemřeli ve víře v Ježíše, přivede spolu s ním k životu.“

1K 15:14 ČEP „A jestliže Kristus nebyl vzkříšen, pak je naše zvěst klamná, a klamná je i vaše víra.“

1K 15:14 ČSP „Jestliže však Kristus nevstal z mrtvých, pak je naše zvěstování prázdné, prázdná je i vaše víra.“

1K 15:14 B21 „A jestliže nebyl vzkříšen Kristus, pak je naše kázání k ničemu; celá vaše víra je k ničemu!“

L 24:34 „Ti jim řekli: „Pán byl opravdu vzkříšen a zjevil se Šimonovi.““

1K 15:20.23 „²⁰Avšak Kristus byl vzkříšen jako první z těch, kdo zesnuli. ... ²³Každý v daném pořadí: první vstal Kristus, potom při Kristově příchodu vstanou ti, kdo jsou jeho.“

1K 15:23 ČSP „Každý však ve svém pořadí: jako prvotina Kristus, potom při jeho příchodu ti, kdo jsou Kristovi.“

1K 15:22 ČSP „Jako v Adamovi všichni umírají, tak také v Kristu budou všichni obživeni.“

ČT .2 dubna – Proměňující moc Písma

2Kr 22:8-13 „⁸Velekněz Chilkijáš řekl písari Šáfanovi: „Nalezl jsem v Hospodinově domě knihu Zákona.“ ... ¹⁰A Šáfan ji před králem [Jóšijášem] četl. ¹¹Když král uslyšel slova knihy Zákona, roztrhl své roucho. ¹²Potom král přikázal knězi Chilkijášovi, Achikamovi, synu Šáfanovu, Akbórovi, synu Míkajášovu, písari Šáfanovi a Asajášovi, královskému služebníku: ¹³„Jděte se dotázat Hospodina ohledně mne i lidu a celého Judska, pokud jde o slova této nalezené knihy.“

2Kr 22:3-7.9.14-20 „³V osmnáctém roce vlády Jóšijášovy poslal král písáře Šáfana, syna Asaljáše, syna Mešulámova, do Hospodinova domu. Řekl mu: ⁴„Vystup k veleknězi Chilkijášovi, ať připraví stříbro, které bylo doneseno do Hospodinova domu a které od lidu vybrali strážci prahu. ⁵Vydá se těm, kdo pracují jako dohlížitelé v Hospodinově domě, a oni je budou dávat těm, kdo pracují při Hospodinově domě na opravách poškozené části domu. ⁶Řemeslníkům, stavebním dělníkům a zedníkům, i k nákupu dřeva a tesaného kamene k opravě domu. ⁷Přitom není třeba dělat vyúčtování za stříbro, které se jim vydá, protože jednají poctivě.“ ... ⁹Poté písář Šáfan vstoupil ke králi a podal králi hlášení. Řekl: „Tvoji služebníci vyzvedli stříbro, které se nacházelo v domě, a vydali je těm, kdo pracují jako dohlížitelé v Hospodinově domě.“ ... ¹⁴Kněz Chilkijáš, Achikam, Akbór, Šáfan a Asajáš se odebrali k prorokyni Chuldě, manželce Šalúma, syna Tikvy, syna Charchasova, strážce rouch. Bydlela v Jeruzalémě v Novém Městě. Mluvili s ní. ¹⁵Odvětila jim: „Toto praví Hospodin, Bůh Izraele: Vyřídte muži, který vás ke mně poslal: ¹⁶Toto praví Hospodin: Hle, uvedu zlo na toto místo a na jeho obyvatel podle všech slov té knihy, kterou četl judský král. ¹⁷Protože mě opustili a jiným bohům pálili kadidlo, a tak mě uráželi vším tím, co svými rukama udělali, rozntilo se mé rozhořčení na toto místo a neuhasne. ¹⁸A králi judskému, který vás poslal dotázat se Hospodina, vyřídte: Toto praví Hospodin, Bůh Izraele: Pokud jde o slova, která jsi slyšel:

¹⁹Protože tvé srdce zjihlo a pokořil ses před Hospodinem, když jsi uslyšel, co jsem mluvil proti tomuto místu a proti jeho obyvatelům, že tu bude spouštět a zlořečení, protože jsi roztrhl své roucho a přede mnou plakal, vyslyšel jsem tě, je výrok Hospodinův. ²⁰Proto tě připojím ke tvým otcům, budeš uložen do svého hrobu v pokoji a tvé oči nespátrí nic z toho zla, které uvedu na toto místo.“ I podali toto hlášení králi.“

2Kr 21:3-9 „¹Menašemu bylo dvanáct let, když začal kralovat, a kraloval v Jeruzalémě padesát pět let. Jeho matka se jmenovala Chefsibah. ²Dopouštěl se toho, co je zlé v Hospodinových očích, podle ohavností pronárodů, které Hospodin před Izraelci vyhnal. ³Znovu vybudoval posvátná návrší, která jeho otec Chizkijáš zničil, nastavěl oltáře Baalovi a udělal posvátný kůl, jak to činil Achab, král izraelský. Klaněl se veškerému nebeskému zástupu a sloužil mu. ⁴Zbudoval oltáře v Hospodinově domě, o němž Hospodin řekl: „V Jeruzalémě dám spočinout svému jménu.“ ⁵Na obou nádvořích Hospodinova domu nastavěl oltáře veškerému nebeskému zástupu. ⁶Svého syna provedl ohněm, věstil z oblaků a obíral se hadačstvím, ustanovil vyvolávače duchů a jasnovidce; dopouštěl se mnohého, co je zlé v očích Hospodina, a tak ho urážel. ⁷Tesanou modlu Ašéry, kterou udělal, umístil do domu, o němž řekl Hospodin Davidovi a jeho synu Šalomounovi: „V tomto domě a v Jeruzalémě, který jsem vyvolil ze všech izraelských kmenů, dám navěky spočinout svému jménu. ⁸Už nikdy nedopustím, aby noha Izraele byla vyhnána z půdy, kterou jsem dal jejich otcům, jen když budou bedlivě činit všechno, jak jsem jim přikázal, podle celého zákona, který jim přikázal můj služebník Mojžíš.“ ⁹Neposlechli. Menaše je svedl, že se dopouštěli horších věcí než pronárody, které Hospodin před Izraelem vyhladil.“

J 16:13 „Jakmile však přijde on, Duch pravdy, uvede vás do veškeré pravdy, neboť nebude mluvit sám ze sebe, ale bude mluvit, co uslyší. A oznámí vám, co má přijít.“

J 17:17 „Posvět' je pravdou; tvoje slovo je pravda.“

Žd 4:12 „Slovo Boží je živé, mocné a ostřejší než jakýkoli dvousečný meč; proniká až na rozhraní duše a ducha, kostí a morku, a rozsuzuje touhy i myšlenky srdce.“

Ř 12:2 „A nepřizpůsobuje se tomuto věku, nýbrž proměňujte se obnovou své mysli, abyste mohli rozpoznat, co je vůle Boží, co je dobré, Bohu milé a dokonalé.“